

Nepodpisani se dopisi ne tikaju. Pripisani se pismu, oglašiti itd. Izkazuje po običajnom cijenik ili po dogovoru. Isto tako je sa prilici. Novci se šalju poštom napučenom (svega pošte) na administraciju "Naše Sloge". Ime, prezime i najbližu poštu valja točno označiti.

Komu list ne dodje na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarine, ako se izvana upiše: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Islazi svakog četvrtka na cijelom arku, osim 2. februara, 6. aprila, 11. maja, 1. juna, 29. juna, 2. nov. i 28. dec. Netiskani dopisi se nevrtaču.

Nebiljegovani listovi se neprimaju. Predplata u poštarnici stoji 5 for. za seljake 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 i 1 za pol godine. Izvan carine više poštarina.

Na malo jedan broj 5 nč.

Uredništvo nalazi se u ulici Farneto broj 14.

Odgovorni urednik i izdavač Mate Mandić.

"Slogom rasti malo stvari, a neologu sve pokrvari." Nar. pod.

Tiskara konsorcija lista „Edinost“ ulica Carintia br. 12 u Trstu.

Carevinsko vieće.

Dok ovo pišemo neznamo još je kako je prošla jučerašnja sjednica carevinskoga vieća, ali ako svi znaci nevaraju, neimamo očekivati ni u ovom pokušajnom zasjedanju mirna i trizna rada državnog zastupstva.

Doznajemo iz bečkih novina, da su imali preključer predsjednici svih opozicionálnih klubova carevinskoga vieća sastanak, na kojem se je razpravljalo o zajedničkoj taktici, koje bi se imali držati svi Niemci opozicionalnici. Glavna svrha tom sastanku bila je ta, da ustanove zajednički program svih opozicionálnih stranaka.

Radikalni članovi njemačko nacionalne stranke zahtjevali su, da se stranka postavi na sirogo radikalno stanovište, te da se zabaci taktiku, kojom su se služili Niemci prije božićnih blagdana u carevinskom vieću. Ti radikalci zagroziše se svojim drugovima, da će izstupiti iz kluba, te sa sobom povući više istomišljenika, te svi zajedno stupiti u Senererov klub. Sada je stalno, da je u tom klubu zavladao radikalnija struja, jer bijaše već zaključeno na sastanku predsjednika spomenutih klubova, da će njem. lib. i nacionalci ostaviti svoje dosadašnje saveznike i pridružiti se klubu Senererovom. Ova tri njemačka kluba započeli će opet najodlučniji obstrukciju. Njihovi bivši saveznici - t. j. socijalisti, kršćanski socijalisti, liberalni veliki posjed i Mautnerov klub neće za sada sudjelovati kod obstrukcije, koju dapače nekoji od ovih odlučno odsudjuju. Ovi su naime mnijenja, da se obstrukcijom pobjeđuju vladina težnja, koja da ide za tim, da se uzmogne poslužiti § 14. ustava. Provdajući obstrukciju, da će Niemci izgubiti malo po malo sav upliv u carevinskom vieću, gdje bi mogli slobodno braniti prava njemačkoga naroda.

Niemci liberalci i nacionalci u društvu sa Senererovci zaključuju, da će prepričiti u parlamentu svako djelovanje istoga dok nebudu zajamčena tobož prava njemačkoga naroda, ili drugim rečima, dok se Niemcem neizruči nadvlada nad Slaveni.

Iz istih novina doznajemo, da će se talijanski zastupnici iz Trsta, Istre i Gorice približiti obstrukcionistom, i to radi postupanja ministra predsjednika, profa Thuna, sa talijanskim prosvjedni protiv ustrojenju hrvatske gimnazije u Pazinu. Kako je poznato daje grof Thun vratiti sve prosvjede Talijana Primorja protiv ustrojenju rečene gimnazije. To je ogorčalo naše Talijane, dotično njihove zastupnike, te hoće sada, da se ministru predsjedniku u parlamentu osvete. Ako je viest istinita, da će uz obstrukcioniste samo talijanski zastupnici iz Primorja, tada bi to značilo, da se je talijanski klub na carevinskom vieću razdvojio, ili da se barem neslažu glede taktike talijanski zastupnici iz južnoga Tirola sa drugovi iz Primorja. A to je i posve naravno. Trentinci bo razilaze se u političkih i gospodarsvenih težnjah od njihovih sunarodnjaka iz Primorja. Oni se bore za autonomiju svoje uže domovine, oni teže za boljim željezničkim savezima, oni su u dnevnom boju sa Niemci sjevernoga Tirola, koji bi htjeli proširiti svoj narodnosti posjed na štetu Talijana. Kako će dakle oni stupiti u zajedničko kolo u parlamentu sa onimi Niemci, sa kojimi su kod kuće u viećnoj borbi.

Primorskim Talijanom je u tom pogledu lakah posao složiti se sa njemačkim liberalci, koji su ih do sada uvijek u parlamentu i u lažliberalnih novinah podupirali u njihovih nepravednih težnjah

na štetu južnih Slavena. Ovi, i jedni i drugi rade složno ovdje na jugu od početka ustavnoga života na zator Hrvata i Slovenca u naših južnih pokrajinah. Ovakav bi bio po prilici položaj obstrukcionista i njihovih bivših drugova u carevinskom vieću naproti vladi i napram većini ili desnicu.

Sada nastaje pitanje, kakovi odnosi vladaju između vlade i dosadašnje većine i kako će postupati jedna i druga napram novoj taktici njemačkih radikalnih stranaka.

Polag nekih uplivnih novina desnice, reč bi, da se vode važni dogovori između vlade i desnice. Po istih glasovih čini se, da se radi sada o tomu kako bi se sadašnje ministarstvo pretvorilo u parlamentarno ministarstvo. Iz sadašnjega ministarstva izstupiti bi oni članovi, koji ne pripadaju klubovom većine, a stupili bi u ministarstvo nekiji članovi češkoga i poljskoga kluba. Jedno mjesto u takvom ministarstvu dobio bi i jedan član slavenske kršćanske narodne sveze. Osim toga bi dobili Česi i Poljaci po jednoga ministra bez listnice. Tim bi bio dakako položaj većine carevinskoga vieća učvršćen i prema vladi i protiv njemačkoj opoziciji.

Ovo su dakako samo novinski glasovi, te nemožemo već sada kazati koliko je na tomu istine.

Jedino se može ipak pod izvjestno utvrditi, da carevinsko vieće neće ostati dugo na okupu, ako budu ostali njemački radikalni klubovi pri svojem zaključku, t. j. ako budu htjeli zapriječiti svako parlamentarno djelovanje državnoga zastupstva. Ovi mogu dođute do postignuti, nu tada mora neizbježno slediti razpust carevinskoga vieća ili privremena bar obustava daljnega zasjedanja. Tim će obstrukcionisti pružiti vladi zgradu, da se poslužiti § 14. protiv kojemu toliko rogovodne. Dalnja predviđica mogla bi biti i ta, da vlada izposluje bar privremenu obustavu ustavu, čega valjda nećele ni sami Niemci, a još manje ostali narodi ove pole monarhije.

Iz Beča.

17. janara 1899.

Zastupnička kuća carevinskoga vieća je danas opet otvorena. Početkom sjednice spominjao se je predsjednik pokojnoga zastupnika, i bivšega dugoga doba ministra poljedjelstva profa Falkenhayna. Uspomeno na njega popratilo je vrućim rečima, iztahniv kako je pokojni bio vjeran vladaru prije kao vojnik, pak kao ministar, te kao zastupnik, kako je bio zauzet za katoličku vjeru i za ravnopravnost naroda, te u cielom svojem življenju pravi muž, ili kako bi Niemci rekli «cieli» muž. Prisutni zastupnici popratili su reči predsjednikove odobravajući i kliknuli pokojniku «slava!» Prijominjem, da se je pokojnik često pohvalio, da i on zna prilicu hrvatski jezik.

Prisutni kod toga spominjanja bili su samo desničari. Ljevičari zapustili su dvoranu kad je predsjednik počeo spominjati grofa Falkenhayna. Mrzili su ga, jer se je uvijek kazao pravednim prema svim narodnostim, i jer nije htjeo s onimi, koji bi htjeli, da samo neki narodi vladaju, a drugi, da budu njihovi robovi ili kao državljanu druge vrste. Prem Niemcu, on nije htjeo, da ni Niemci imadu nadvladje. Kao kršćanim i kao onaj, koj je u istini ljubio monarhiju i monarhu, želio je, da bude svim jednako pravo. Stoga mrzija ljevičari protiv njemu, mrzija, koju nisu zaburavili ni posle smrti mu. Pokazali su u ovom priliku svoju «kulturu», koju se u Istri obično zove «bruttura», i koju se nemože inače označiti nego podvrljlost. U

takovoj svojoj «kulturi» prikazali su se i zastupnici onih, koji uvijek u Primorju šepću svojoj «kulturi», koja nije drugo, nego podvrljlost, ili recimo po istarski «bruttura». Daleko nam od nje kućah! Naš narod hoće pravu prosvjetu i uljudbu na temelju kršćanske nauke, a neđe poganske nauke, obnovljene po židovsko-liberalnih novinah, njihovih patrona i njihovih plaćenika.

Prije pralazan na dnevni red postavio je zastupnik ljevice predlog, da se prije razpravi nagoda a onda zakon o novonovojnici. Taj predlog učinio je u ime ljevice, koja je mislila, da će metnuti desnicu u nepriliku; kad tamo sama se je blamirala. Desnica je glasovala za predlog kako i ljevice, pa je onda ova tečajem sjednice morala misliti, kako će dalje. Na predlog ljevice glasovalo se je poimence. Iza toga glasovalo se je na predlog ista i opet poimence o tom, da se njeka molba tiska u brzopisni zapisnik. To je takova malenkost, da jedva treba u obće glasovanja za to, a kamo li glasovanju po imenih. Sliedila su i druga poimencična glasovanja, gdje se samo vrijeme gubi i novcu u zaludu troši, a krivoti su tomu ljevičari i njihovi prijatelji i saveznici. Dosadno je, čovjek bi poljegao. A opet moraju tu biti uvijek ljevičari, da postavljaju predloge za poimencična glasovanja, i da ako je moguće šim iznadede desnicu, a moraju biti i desničari, da se nedadu od ljevičara iznadediti.

To je obstruktivna igra, a grozno običajna, kakve se je u Beču već doživjelo, i kakvu se sad već nekoliko vremena u Pešti tjera. To je obstrukcija, kakvu su napovjedile današnje jutranje novine, sa strane njemačke pučke stranke. Njemački veleposjed, skupina Mautnerova, anti-semiti nit socijalisti nisu se do sad za obstrukciju izrekli. Nijedan nemože znati, koliko će takova nedostojna igra trajati. Da traje, kriva je neodlučnost raznih krugova, koj nemogu razbiti sa nepravednostju, koja je do sad vladala, i nastupiti put istine i pravice.

Talijanski zastupnika ili neima u Beču ili nisu u sabornici. Njeki se valjda odmaraju posle svojih balcekinada i maske-rada prošlih dana.

Drugi su ovdje, ali se neufuju reći ni učiniti ni biclo ni crno. Treći, par njih, su i unutra, pak gledaju, da šine kako bi vladi milije bilo. Takvi su ovdje oni, koji šine doli onakve tirade, kakvih jih bijaše prošlih dana. Janaci baš od oku: kad ga ni, držimo se i vićmo; kad je, bićmo ili šutimo. Samo treba je poznati jil, pak je lakah račun s njimi. Oni najbolje znadu, što su bez vlade i njezinih organa. Viću protiv vladi kad je nije blizu, inače njoj se ližu.

Ovdje se drži obćenito za stalno, da vlada nit ne može, kad bi i htjela, odstati od nakane za ustrojiti hrvatsku gimnaziju u Pazinu. Nesamo pravdoslovni, nego i auktoriteta vlade zahtjevu, da ova ostane čvrstvo kod svoje nakane.

Zakon nad samovolju

ili

Hrvatski jezik u kotarskom školskom vieću u Lošinjnu.

C. kr. kotarsko šk. vieće u Lošinjnu je ovako sastavljeno: predsjednik, dva nadzornika (jedan za hrv. i jedan za talij. škole), zastupnik crkvene oblasti, zastupnik učitelja, ravnatelj c. kr. naučke i tri zastupnika zemaljskoga odbora. U sve 9 članova. Jedan član toga vieća bio je već pred nekoliko godina počeo barem djelomice govoriti hrvatski u sjednicah. To nije bilo svakom pravo, ali se je valjda i nezadovoljnikom činilo, da toga ne mogu nikojim zakonitim načinom zabraniti. Međutim na-

kon raznih pokušaja ojunaiše se, te u sjednici od 17. marča 1898. prihvatise zaključak, da je razpravni jezik onoga c. kr. vieća jedino talijanski, a gosp. predsjednik, mjesto da postupa s tim zaključkom prema § 28. zakonu od 27. jula 1875. za Markgrofoviju Istru, brže bolje izjavi, da će se on toga držati. Predsjednikom je G. Germana Zueeh. Na taj zaključak: razveseliše se svi članovi onoga vieća: jedni diviše se svojoj mudrosti, kako su oni hrv. jezik energički potisnuli na vrata, a drugi podsmiehujući se tolikoj naivnosti i misleć u sobi: vidjet ćete kako ćete to vi brzo politati.

Valja da još spomenemo, da su gospoda zastupnici zemaljskoga odbora izjavila u jednoj sjednici, da će oni otići i da neće prisustvovati sjednicam, ako se bude hrvatski govorilo.

Gospodin Zueeh je doista u par sjednica uzkratio reč članovom, koji su htjeli govoriti hrvatski. Iz svega se dakle vidi, da gospodi nije manjkalo dobre volje, da izistnu iz sjednice hrvatski jezik. Ali članovi sviestni svojih prava nisu naglili, jer im nije ni za jedan sami čas sunula u glavu kakvu sumnja o konačnom uspjehu, pak su i dobili zadovoljstina gotovo prije nego su ju i čekali.

Za sjednicu od 11. janara o. g. dva člana onoga vieća dobila su i pozivi i dnevni red na hrvatskom jeziku! Sad pitamo i g. Zueeha i onu gospodu, koji su glasovali zaključak o jedinom talijanskom jeziku razpravnom u sjednicah, što je ostalo od onoga vašega zaključka? Čemu čitavi ovaj intermezzo? Sad radite što hoćete, ali dok u lošinjnskom kotaru ljudi budu ljudi, a ne žene, bit će i hrvatskoga jezika u c. kr. kot. šk. vieću. — Dapače možemo reći, da nije netaktnosti predsjedništva i nekoje gospode, moguće, da stvari nebi bile zašle ovako daleko. Muogo puta je čovjek uprav od protivnika prisiljen, da u dosljednosti ide onako daleko, kamo ni sam izprva nije mislio poći. Sada je hrvatski jezik u onom vieću ustoličen, a ostalo će logičkim razvojem doći samo. Ona gospoda, koja su znala ovo izvjestiti hrvatskome jeziku, nadamo se, da će znati uhvatiti pravu zgradu i za ostalo.

Valja da pohvalimo i onoga gospodina zastupnika zemaljskoga odbora, koji bijaše jednom izjavio, da će on ostaviti sjednicu ako se bude govorilo hrvatski. Upravo on bio je prisutan i u ovoj sjednici, pak je liepo ostao gotovo do konca, a ni onda nije otišao zato, jer se je hrvatski govorilo, nego jer ga je dužnost drugom zvala. To je svakako pohvalno, i mi smo uvjereni, da će i njegova dva druga, kojih ovaj put nije bilo u sjednici, biti sporazumna s njime i vladati se onako. Kažu, da je za dobra politika najprava stvar, koju mu valja naučiti, da sve zaboravi i iste svoje reči. Svakako otresti se predsnda a prionuti uz pravu i istinu, nije i nemože nikad nikomu biti na ranošu.

Za zabavu spominjemo, da je onaj isti gospodin, koji je dne 17. marča 1898. predložio da bude jedino tal. jezik dopušten u sjednicah, koji je predlog od većine bio i prihvaćen, ovaj isti gospodin u sjednici od 11. janara o. g. govorio je njemački. Evala! Tako je najbolje dokazao što drži do onoga svoga predloga. Mislimo, da liepše zadovoljstine nismo mogli želiti onoj gospodi, koja su bila protivna onome predlogu. Neka govori slobodno njemački, nadamo se, da tim neće nikoga smesti, a onim njemačkim rečima, koje je u prošloj sjednici izrekao, sam je odpravio «pakoj vječni» svome predlogu od 17. marča 1898. I to je nješto.

Prošla sjednica važna je još i s drugoga gledišta, jer se je jasno pokazalo, da time ni malo nezajenje razpravljanje, ako se govori i hrvatski. Ako posao zapinje, nije kriv hrvatski jezik, nego, to, što se

sjednice drže svakoga četvrtoga, a ne svakoga mjeseca, kako zakon propisuje. Ili je to temu kriv hrvatski jezik?

A sada, da vidimo što će biti dalje.

Eos ejciamus foras!*

Tko će koga baciti van? Talijani Slavene, bućani kućane, dotepuhi gospodare! Bogme tako su odlučili u nedjelju u Trstu na strahovitom sastanku načelnici 21 obćine istarske u bratskom zagrljaju s nekojimi predstavnicima gladne Forlanije, a pod zaštitom trčevanskih Židova. Van ćemo ih baciti! bio je uzvikli, kojim su zastupnici desetak grudičastih istarskih nazad više od tisuću godina počeli hajku na naš narod u Istri; taj uzvikli opetuju danas vikači talijanski protiv njemu. Radi rižanskog sastanka od g. 804 nije zabojela glava nikoga, a još će manje radi komedije, što ju predstavljaju naši dušmani sada. Hrvati i Slovenci posjeduju ovu zemlju odkad ih je božja Providnost ovamo dovela pred 12—13 stolina godina i posjedovat će ih božjom pomoći dok ih bude pod suncem.

Talijani mogri baciti van one svoje kreature, kojim su već litarstvom oteli gospodarstvo njihovih kneževina; onim prođancem, koje su kao životinju zapregli pod svoja kola, one hučevite, koji izdavaju svoj narod i prezirući mlieke svojih matera, pomažu u svemu talijanskomu zulumu, — prodanu krv, blago od pazara, stvarove, kojim je poštenje obramlo a razum zaslepljen, ove mogu baciti van Talijani. Ali puk istarski nesastoji od samih skutonoša talijanske klike. Pak istarski, hrvatski i slovenski narod u Istri, to je ona vjrska poštenih gospodara, koji su se ostresli talijanskog skrbništva i postavili na vlastite noge, koji će zašti obraniti grudu zemlje, na kojoj su rođeni i odgojeni, koji će junčaku suzbiti vazda preko nepozvanih gizdelina, što bi u svojoj bahatosti htjeli preinačiti samu narav.

Dalke u Trstu je bilo u nedjelju na broju 21 načelnika istarskih obćina, dočim ih čela pokrajina broji 54, a i od onih 21 bilo je takvih, koji nisu zastupali Talijane, nego jedan naš narod još podjarmljen pijavicom svojom. Ta koga su zastupali načelnici sanvinčenski, plominski, ereski, vrsarski, puljski, ročki, mljinski, osorski, lošinski itd., nego puk «slavonskoga roda i plemena?» A najljepše (puk u cijeloj stvari je to, da radeći se o prosvedju protiv hrvatske gimnazije u Pazinu, nije bilo na sastanku načelnika obćine pazinske niti onih drugih obćina, što zaokružuju Pazinu, naime tinjanske, zaminjske, boljunske, buzeške, višnjske, koje sučinjavaju srce Istre i koje u svojoj stvari imaju svakako prvu riječ.

Baciti van? Vtjeli smo i do sada tko bi mogao u more prije. Nedemo spominjati straha talijanskog, kad su naši stari Uekoci pozdravljali gradove istarske, niti ćemo sa pozivati na poruze Talijana kad je Kristo Frankopan gonio njihove čete pu zemlju izstrijanski; dosta je spomenuti zadnje izbore za carevinsko vijeće i vojsku Hrvata, što se sakupije pred vratima Poreča, pa promisliti na strah i trepet porečkih fićfirića onom prigodom, kad su im prijatelji morali poslati na pomoć eurske bajunete.

Ne, gospodo latinska i šarenjačka, hrvatski puk sa Vas neboji. Ako dođe do žestokog, nećete Vi njega baciti preko Učke ili Kvarnera, nego ćete Vi morati bježati — ako se neopamete na vrati — u zemlju Vam obćinani, tamo, gdje narauće evatna, a pod narančum lovovi i razbojniči tabornuju, gdje vlada glad i svaka nevolja u puku.

Zaman trudi Vaši, nespašena gospodo! Hrvati i Slovenci nespavaju više, u polovici obćina istarskih rui sami zapoviedaju a nadati se je, da će do mala osvojiti i ostale, u kojih živi puk slovenski. Vaša vilka i buka može imati uspjeha u Italiji, ali neće zaustaviti naravnog toka stvari u Istri, koji je Bog poklonio našem narodu, nastaniv ga u njoj.

A ti, puče izstrijanski, ostaj tvrd u svojoj vjeri, u ljubavi do jezika svoga, u čuvanju svojih svetih prava. Neka ti, puče, nesmetaju vikači, koji urlaju, jer ugrižiti nemogu; neka ti nesmetaju ni oni, hvala Bogu, sve malobrojniji odpadnici, što te izdavaju kao Jude Isakrista. Zemlja, na kojoj si, tvoja je, drži ju i brani ju, a Talijanai, ako mu je tiesno, neka prvim čotakim «bragocom» putuje u Italiju, koja mu je tako mila.

Vlada poznaj talijanske komedijante, ona zna pri ruoi statistiku, neka dakle samu sudi, što je pravo.

*Mi ćemo ih baciti van!

Kastavske paćuharije.

Ja sam znao, da ni duhtor zločest čovek, nego — kako mi rekao — no, tr znate, za mislim. Videjte malo, kako se on skrbi za naš Kastav, šibenj, da mu smrdi va njega prit. (Mora valje past mrtav, ki podkapa naš Kastav — jo zakantaj Kajfa.) Kristić bi otel po siputi, da namesto va Pazin, pridol jinažji, al čemo reć, latinska škola, va Kastav. (To žele i Talijani — zakimaj je Mateša.) On trat, kada bi ta narećeni jinažji prišal va grad, i govori duhtor, da bi se Kastav polepsal, da bi se grajanu laglje prebranjevali s školani, pak ni vanjskem, da nebi huje bilo stakim školur, aš da bi va grade laglje tokali ki križear za pero radić, al šapae fuzola. (Tr i sada tokam ja va grade lopi solad — prikunental je Pepi Mužinov.) Još do duhtor, da bi Kastavci laglje zisćudijali svoju decu prez stroška i maltri, z jednum besedum, da bi se od te školi pomogla cela Kastavčina, kolikogod je je dragi Bog dal. Dovdo grem, i ja s Kristićem va flajbu, da ni meo naimi ni unći deferenći. Nego, nego — kako him ono rekao — al je pak mogude va Kastvo imet tu školu? Kada nam ni tega duhtor razložil, ču malo ja gledat, po mojoj nemoj glave, da to storim.

Vas grad s Dukčić ima oko 120 umera, al čemo reć, kućneh broji, ža znači, da je Kastav malo mesto. Va tu školu bi pak prišlo dve tri stolini školani. Pogledajte samo, koliko jih je va onoj preko mosta. Kamo bi grajanu spravili na stan i hranu svi ti mladići. Ma, zamimo va kakul, da bi prišlo va kastavski jinažji magari 60 školani. (Toliko je skoro sameh Kastavac i Vološćni va onoj preko mosta. — Op. slagara.) Pitam vas ja mlao, kamo bi grajanu spravili ni teh 60 školani? Bi se našlo mesta za njih? (Bi. Moja kuća ima pet soba. U svaku strupo bi po 12 školuna, i eto ti gotov posao — je rekao Kajfa.) (Ja da je njegova! Op. slagara.)

Da vam pravu istinu rećem, ja neznam, ako bi se va grade našlo ni deset prazneh kamar spodobneh za zet školani na košt. Pak morate znat, da va jednoj kamar ne sme bit previše školani, aš bi jedan drugoga mutili pul kajige. Tr znamo ču je mladost, aš smo i mi bili jedan put mladi. Sopeta moramo znat, da bi prišlo s vremenom desetak — profesori, ki bi tu decu učili. Kamo pak s njimi i njihovimi familijama, kada znamo, da ni danas jedne kvartera va grade slobodnega. (Lagak posao. Obćina ima novaca, pak ujde, nek gradjanu dižu kuće nebu pod oblake. Ja ču svoju (?) dignut do vrha zvonika, pa eto ti sinko kvartera za sve profesore i njihove družine — veselil se je Kajfa.)

Kako vidite za školani bi bilo grade tesno, za profesore pak do kraja. Pak najzada ni kuće za školu nebi se moglo va grade dobit, ako ne, da ju obćina udela; ale kade? (Lahko za to! Moju ču kuću razširit do «Pellu», pa eto vam škole, kakve nenaju ni u carskom Beču — spet se je oglasi Kajfa.)

Jedno s drugem zet, moramo reć, da ta jinažji ni košt za gradski zubi, ako ne, da udelaju oko grada nekoliko barak, va ke bi spravili školani i profesori, kako su ono nas šestdeset i šestega v Italije pul Sol-Petrinu, kade smo bili na vojske. Nego rećimo malo pak pravo, Kastav je premal za tu školu; ter vidimo najzada, da su takove školi samo po vedoh mesteh, kade imaju dosta prostora za školani i profesori a kako sada stoji, još je samem grajanom pretesno.

Ja sam već rekao, da him i ju rad, da pride ta škola va grad, ma kada ni mogude, ni mogude i Bog teta Pole! Zaludu je grad za groš, ako ja nimam groša. (Ja, po Boga! — rekao je Viko.)

Maćji kašalj.

Pogled po svietu.

U TRSTU, 18. jenua 1899.

O položaju u Austriji govorimo obširnije u posebnom članku i u dopisu iz Beča. Onomu imademo dodati, da će biti zasjedanje carevinskoga vijeća po svojoj prilici vrlo kratko, i to, što će obstrukcionisti zapriečiti razpravu zakonske osnove o novačenju, koja će doći za koji dan na dnevni red. U tom slučaju poslati će vladu kući državno zastupstvo, te će onda proračun i nagodbu sa Ugarskom riećiti na temelju § 14. Međjutim sastati će se zemaljski sabori, kojim bi se pustilo daljnji rok za zasjedanje.

Danas je bio ministar predsjednik u poduljoj audijenci kod cara, a kasnije sastao se u parlamentu na vijećanje sa prvaci desnice.

Talijanski zastupnici na carevinskom vijeću imali su danas pogovor o tom, kakvo da zauzmu stonovište napram vladi i njemačkoj opoziciji. Reć bi, da će se oni priključiti ovoj posljednjoj, što bi značilo, da vlada za njih nemari, jer njoj se još uvijek nudjaju.

U madjarskoj velikaškoj kući obrazložio je danas ministar predsjednik položaj u Ugarskoj. Naglasio je osobito, da se mora čim prije sklopiti nagodbu sa Austrijom, u koju svrhu da će se morati doprimeti i koju žrtvu.

Hrvatski sabor sastao se opet dne 16. t. mj., da razpravi zemaljski proračun. Za koji dan obaviti će se izbor saborskoga predsjednika. Kandidat vladine stranke za to mjesto jest Vaso Gjurgjević. Opozicija neće sudjelovati kod toga izbora. U jućerašnjoj sjednici podnesla je opozicija zakonsku osnovu o promjeni izbornoga reda. U istoj sjednici započela je razprava o zemaljskom proračunu. Od strane opozicije govorio je protiv proračuna prvi novoizabrani zastupnik, kanonik Rubetić.

Srbski kralj potvrdio je zakon za produljenje trgovačkog ugovora sa Turskom. Iz bečkih, sadašnjoj vladi u Srbiji prijateljskih novina doznajemo, da se mlada kraljevina nalazi u velikoj novčanoj stisci. Novi ministar financija nastoji sklopiti novi zajam u iznosu od 40 milijuna forinti. Tim zajmom kane srbski državnici privremeno odkloniti financijsku krizu, koja će se teško izliečiti ovakvimu zajmovi.

Crnogorskomu knezu Nikoli darovao je predsjednik francuzke republike jednu ladju, što je učinio bez dvojbe, da tim odlikuje prijatelja Rusije.

Iz Bugarske dolazi viest, da je uzdrman položaj ministru predsjednika Stoilova. Već se pogovara o tomu, koji bi ga imao nasliediti, a to bi imao biti dr. Grekov.

Ruska vlada naručila je u inozemstvu dvie velike vojne ladje za dobrovoljnu rusku mornariću. Jedna će se graditi u Englezkoj, druga u Njemačkoj. Dne 3. t. mj. podpisan je izmedju Rusije i Afganistana saveznički ugovor. Englezke novine pišu, da je želja cara Nikole, da se sastanu zastupnici vlasti na konferenciju radi sveobšteg razoružanja u priostolnici koje vlasti drugoga reda.

Jurina i Franina.

Fr. Viš vraga, i konteša pod sure dane delaju školu!

Jur. Ej, kume moj dragi, ti neznaš ča je potrebića i da sila kola lomi.

Fr. A kontija?

Jur. Kako prišla tako pošla; desetine su propale, kmet nenosi više ni jance ni pršute, pak se triba inženjat ovako ale onako.

Fr. Vero je tako, zač od gospodskoga imena se nemore živit.

Različite viesti.

Našim starim dužnikom postali smo lične pozive, da namire svoj dug najdulje do budućega broja, jer ćemo im inače već buduć broj obavstavi i eventualno protiv njih sudbeno postupati.

Za «Bratovšćinu.» Kao oprost od čestitanja darovali su za «Bratovšćinu» hrv. ljudi u Istri p. n. gg.: Slavoj Jenko Podgrad 2 for., Mandić Josip Pazin 2 for., Zamlić Vinko Volosko 2 for.

Uplatili su godišnju članarinu: Sl. Jenko Podgrad 2 for., Jurinčić Robert Brežca 1 for., dr. Šebesta Josip Kastav 2 for.

Za družbu sv. Cirila i Metoda priposlali su p. n. gg.: Dr. Diško Vitezić, Kirč, za oprost od čestitanja f. 2. — Mogorović Fr., Opitija, f. 2.80. a darovali su: Mogorović Fr. f. 1. Jurman i Makušić po 1 krunu, Kinkela, Bratić i braća Pošćići po 20 nvč. — Babić Mihovil pop u Koroenici f. 18., Gržežić Edvard u Draguču f. 2, Bodulsko-gomilarsko-planinsko društvo kano oprost od čestitanja f. 1, Marčelja Ante, Kormin, f. 1, Petković Ivan sa prijateljima u znak rodosti, da će otvoriti u srede Istre hrvatsku gimnaziju f. 18.50. Živili! Albaneze Marija u Tratu 1 krunu., Pop Ante Petris, Rab, f. 1.; Medvedić Andre Rieka f. 2, Matejčić Fran, Kopar f. 3, Cotelj Ivan, Karolja f. 1. — Uprava «Crvene Hrvatske» u Dubrovniku na družbinog predsjednika g. dra. D. Vitezija f. 74.50. Živili!

Na koristi «družbe sv. Cirila i Metoda» za Istru priredjuje dična hrvatska omladina u Splitu na 21. t. mj. u prostora obćinskoga kazališta «Veliki ples.» Početak u 8. sati na večer. Pristup je dozvoljen samo pozvanikom. Ulaznica za osobu 2 kruna, a za obitelj 5 kruna. Milodari se primaju sa zahvalnošću. Ove sa može i poslati na odborovog tajnika gosp. Ksavera Vardi-a u Splitu.

Evala Ti dična naša omladino! Ugladala se u Tebe i ostala naša mladež širom hrvatske domovine!

Imenovanje. Ministarstvo poljodjelstva imenovalo je g. Tomu Fr. Huba u pristava na e. kr. gospodarskom pokušalištu u Gorici kulturnim nadzornikom kod e. k. namjestništva u Trstu.

Veliki ples «Delalskoga podpornoga društva» u Trstu vrsiti će se u sobotu dne 21. t. mj. u kazalištu «Politcaama Rossetti.» Očekujemo od našega obćinstva, da će mnogobrojno pohrliti na taj najveći ples Slavena grada Trsta.

Glavnu skupštinu obdržavati će podružnica «Družbe sv. Cirila i Metoda» za Istru za Sovinjak u selu Pračani dne 23. t. mj. u 4. sata popodne sa obćinna dnevnim redom.

Pozivlju se ovim gg. članovi i prijatelji naše «Družbe», da se mnogobrojno dostave na tu skupštinu. Odbor.

Hrvatska čitaonica u sv. Lovreću pazenatičkom obdržavati će u nedjelju dne 22. t. mj. u 2. sata popodne svoju godišnju glavnu skupštinu sljedećim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsjednika. 2. Izvješća tajnika i blagajnika. 3. Eventualni predlozi. 4. Izbor novoga odbora. Na tu skupštinu pozivlju se ovim javno sva gg. članovi. Odbor.

Mjesto podučiteljice. Na dvorazrednoj mješovitoj pučkoj učionici u Medalinu popuniti se ima mjesto podučiteljice. U pomanjkanju takove učevne sila moglo bi se nanjestiti suplenta sa plaćom podučiteljice. Imenovanje bilo bi provizorno i bi odmah sljedilo. Učevni jezik je hrvatski, a talijanski poučava se kao predmet. Aspiranti neka podnesu svoje molbe a. kr. kot. škol. vijeću u Puli.

Iz Kastva pišu nam 6. t. m. duk Vas g. uredniče ne izviesti obširnije Vas redoviti dopisnik, uzmite na znanje ovo što sledi u poslu hrvatske gimnazije u Pazinu.

Naše marljivo i požrtvovno obćinsko zastupstvo obdržavalo je dne 21. pr. mj. obćinsku sjednicu, u kojoj je opet dokazalo, koliko mu leži napredak našega naroda u Istri na sreću.

Usljed nečuvane halabuke Talijana Istre i susjednih pokrajina radi nakanjenog ustrojenja hrvatske gimnazije u Pazinu, stvorilo je naše zastupstvo jednoglasno sljedeći zaključak:

Trosjednje najvažnije protiv svakomu tolu neumjestnomu, te naš hrvatsko-slovenski narod vriedjajućemu postupanju, koje pošibe u svetinje naroda, u čast, ponos i dostojanstvo istoga.

Izajuje jednoglasno svoje zadovoljstvo i zabvalu visokoj vladi, što je zakala školske godine 1899—1900. otvoriti hrvatsku gimnaziju u Pazinu. Ovu izjavu imade se dati primjerenim putem visokoj vladi i drugim korporacijam do znanja.

Ovaj najnoviji zaključak našega di-
noga zastupstva pokazuje nam, jasno, da
je ono svjesto svoje velike zadake i svete
svoje dužnosti. Zivilo!

Pokvario im veselje! Ovdašnji »Zi-
dovčić« donio je u nedjelju (večernje iz-
danje) viest, da je bio u subotu večer i
načelnik grada i obćine Pazin među dru-
gimi talijanskimi načelnikima iz Istre kod
jedn. zabave u kazalištu »Politeama Ros-
settie Trsta.

U protudoktr. toj državitoj laži bez-
obraznog krivonosca probudjemo niže
brzojav, odposlan u nedjelju od načelnika
u Pazinu na načelnika grada Trsta. Taj
brzojav glasi:

„Illustrissimo Dr. Dompieri, podesta.
Trieste.“

Municipio e popolazione comune Pi-
sino, deplorando Trieste si costituisca paladina
d'insavia, brutale, barbara, infame
agitazione contro giusti postulati culturali
di un popolo, non ledenti diritti altrui.“

Dr. Kurelić, podesta.
(Presvjelomo D.ru Dompiera, načelniku
Trsta. Municipij i pučanstvo obćine Pazin
žale što postaje Trst pokroviteljem nepo-
štene, nasilne, divljačke i bezobrazne agi-
tacije proti pravdnim zahtjevom jednoga
naroda, nedimajući u tudja prava.

Dr. Kurelić, načelnik.)
Ovaj brzjav morao je stignuti načel-
niku grada Trsta dok su talijanski prvaci
Trsta, Istre i Furlanije na gradskoj vieć-
nici komedijali ili za vrijeme gospod-
skog objeda, što ga je grad Trst dao svojim
gostovom. U jednom ili u drugom slučaju
morao je sve one, koji su zanj doznali,
silno poraziti. Onomu od gospode, koji
ga je pročito, nije doista onoga dana
trebalo leda na glavu.

Ali mudri talijanski komedijanti
mudro šuta od tom brzjavu, jer bi sa
istim pokvarili veselje i svojim sljedbeni-
nikom, kao što bijaše njima pogotovo po-
kvareno.

Talijanski podanici prosvjeduju proti
ustrojenju hrvatske gimnazije u Pazinu! Iz
Pule doznajemo, da je e. k. kotarska po-
litika oblast pozvala na odgovornost 72
podanika kralja Umberta, koji su su-
djelovali kod poznatog sastanka u kazalištu
u Puli, na kojem su puljski talijanski pro-
svjedovali proti ustrojenju hrvatske gimna-
zije u Pazinu. Nije dnlke došlo, da su
pobiesnili domaći Talijani proti ustrojenju
rečene gimnazije, već treba, da biesne i
talijanski državljani. Toga nam još treba!

Deputacija Fontanaca na namjestnič-
tvu. Utorak o podne predstavio je naš
urednik čestite naše rođoljublje gg. Stifa-
nića i Mendikovića dvorskome naj-
vjetniku g. Schwarzu, komu su se došli
potužiti što je od 1. t. m. zatvorena pučka
škola u Fontani.

U Fontani (obćina Vrsar) bijaše naime
prvobitno ustrojena pučka škola sa hrvats-
skim i talijanskim naukovnim jezikom. U
toj školi podučavalo je učitelj, koji su
nastajali pod uplivom vrsarskih i poročkih
Talijana, da sa hrvatski jezik posve iztine
iz škole. Podučavalo se većinom talijanski,
jer se je nastajalo djecu upisati u talijan-
ski odio. Pod zadnjim učiteljem upisalo se
više djece u hrvatski odio nego li u ta-
lijanski i toga nisu mogla talijanska gospoda
nikako podnesti.

U Fontani nalazila se škola u privatnoj
kući, koju je obćina u tu svrhu u najam
uzela. Ta kuća pripada, ako se nevaramo,
haštiničkom plemiću Borisi.

Vlastnici te kuće ili upravitelj iste
odkazao je zadnjih dana mjeseca decembra
1898. svoje prostore pučkoj školi i tako je
učitelj morao školu zatvoriti.

Spomenuta deputacija tražila je na
namjestničtvu pomoć proti takvom postu-
panju stanodavca, s kojim nije stalno bio
sklopljen ugovor na odkaz koncem prošle
godine, jer škola nigdje na svijetu nesvr-
šava koncem decembra. Gosp. dvorski sa-
vjetnik obećao je deputaciji, da će dati
odmah stvar razviditi i poduzeti potrebito,
da se zakonu zadovolji.

U ovom neistom poslu ima bez dvojbe
svoje prste obćina Vrsar, proti kojim bi
moralo e. k. kotarsko školsko vieće upo-
raviti § 19. zakona od 3. novembra 1874.
br. 29.

Izpravak načelnika grada Pazina.
Dični načelnik grada i obćine Pazin, veleuč.
g. dr. S. Kurelić odposlo je dne 14. t. m.
v. uređovni izpravak na uredništvo lista
»Nouvel Wiener Tagblatt« u Beču,
u kojem veli, da je neistinita viest probu-
đena u istom listu, kao da bi se bio na-
čelnik Pazina brzjavno zahvalio talijanskoj
gospodi u Trstu, što su započeli živu agi-
taciju proti ustrojenju hrvatske gimnazije
u Pazinu, već da je nasuprot tomu istina,
da je načelnik iz Pazina odposlan na vi-
soko ministarstvo unutarnjih posala u ime

obćine polag jednoglasnog zaključka za-
stupstva zahvalivao, što je Visokoisto bla-
govoljelo jednom već udovoljiti krvavoj
potrebi ogromne većine ondašnjeg pučan-
stva time, što namjerava u Pazinu ustrojiti
hrvatsku gimnaziju.

Ovo nije samo crna laž naših lažli-
veralaca, kojom kane neuki svijet zavarati,
već je ujedno i sjajan dokaz kakvim se
sredstvom naši narodni protivnici služe.

S naše strane dokazano je, da je ob-
ćina i ogromna većina pučanstva obćine
Pazin zahvalna vladi i svim onim, koji
su na to radili, da se hrv. gimnazija u
Pazinu ustroji.

Škola na Susku zatvorena! Kuća,
u kojoj je bila škola na Susku, prieti, da
će se srušiti, kako je to ustanovila komi-
sija, koja ju je pregledala. Obćina u Ma-
lom Lošnju nije se htjela odazvati poziv-
om, da prisrbi drugu kuću za onu školu.

Što propisuje zakon u ovakvu slučaju?
Navest ćemo na talijanskom jeziku jasne
ustanove zakona od 3. studenoga 1874.
Br. 29, da nas razumije i gosp. Zuech,
koji na našu sramotu i žalost nepozna ni
riječ hrvatske: — »§ 18. Al Podesta del
Comune locale incombe il dovere, sotto
sua grave responsabilità per ogni ritardo
o maneamento, di versare al cons. scol. lo-
cale anticipatamente per ogni quartale i
fondi occorrenti a sopperire ai bisogni ma-
teriali della scuola, o non coperti dallo
rendite proprie del fondo scol. locale.«

»§ 19. Rifutandosi un Comune locale
di adempiro alle obbligazioni derivantegli
dalle premesse disposizioni, o non venendo
da esso forniti in tempo debito al cons.
scol. locale gli occorrenti mezzi pecuniarii,
vi provvederà d' ufficio l'Auto-
rità scol. distrettuale, decretando
l'attivazione di uno corrispondente addi-
zionale alle imposte dirette o indirette
(dazio consumo) ed apponendo il sequestro
sopra le altre rendite comunali.«

Ovakvo zakon, a što se je učinilo sa
školom na Susku? Zatvorilo ju se! I tako
sada koja stotina djece plauduje, a još će
se imati srea pitati, da roditelji platu škol-
ske take! Dakle već ni jasne ustanove
»zakona« ništa ne vriede.

Prdsjednik e. k. kot. školskoga vieća
u Lošnju je još uvijek g. Gorman Zuech.
Našim zastupnikom u Beču na srec. Našu
se uztrpljivo već dugo zlorabi.

Vrhnik na Silvestrovo. — I mi
u Vrbaniku ekromno ali dostojno proslavi-
samo sretni jubilee našega preuzvišenoga
vladara cara i kralja Frana Josipa I. Dne
2. prosinca prisustvovala sve mjestno ob-
lasti, školska djeca Vrbanika i Riske sa
svojimi nastavnici i brojni puk svećanoj
službi božjoj. Nakon ove udeća sa mladje
za učitelji, te nekoje odlične osobe i pu-
čani sakupili se u jednoj školskoj sobi,
gdje se je na počastnom mjestu visjela
lijeпа elika Njegovog Veličanstva okićena
krasnim vijencem naravnog i umjetnog evićca.

Tu prozbori prigodno slovo ravnajući uči-
telj mjestne pučke škole g. A. Broze-
vić. Nakon njegova govora zaori trokratni
odusevljeni pokliče: »Živio naš premlatosti
car i kralj Fran Josip I.« Pjevala se za-
tim prva kitica »Pučke pjesme«, na što
se svećanost zavrla. — Spomenikite, bli-
dno nisu bile stigle na vrijeme, podielile
se školskoj djeci nekoliko dana kasnije.

Počam od 11. pa do 17. prosinca imali
smo ovdje sv. poslanje. Velečastni Otoi
Isusovci E. Bontempo i M. Gattin
uzornom revnosću poslovala u vinogradu
gospodnjem ispodviciajući i propovijedajući
neumorno. Ustanovilo se istodobno i »apo-
stolstvo molitve.« Zadnjeg dana divna je
bila procesija sa slikom Presv. Srea
Isusova. Sve kuće, mimo kojih je ob-
hod prolazio, bile su krasno okićene. Na
trgu »Skujci« pod vedrim nebom služila
se sv. misa uz propovied. Vrtvit se pro-
cesija u župnu crkvu, zapjeva »Tebe
Boga hvalimo!«, a za tim bio blago-
slav. Na bogatom plodu ovog sv. poslanja
bila vječita hvala Presv. Sreu Isu-
sovu, pak Vama velečastni Otoi Dobri
Bog ovdjenao i u buduće spasnosni Vas
rad najljepšimi uspjesi!

Talijanska lakrdžje. U nedjelju pu-
stila je bezobrazna agitacija talijanske
Sinjorije Primorja vrhunac svoga la-
krdžijstva. Toga dana sastalo se naime
usljed državite agitacije glasila odvšajnih
židova nešto načelnika iz tužne Istre i
gladne Furlanije, da se dopodne u vieć-
nici grada Trsta razvidi, pa da se uz-
mognu popodne na trošak istoga grada
gospodski najesti i napiti.

Govorilo se i vikalo na sve strane
proti »barbarskim« Hrvatim i proti vladi,
koja jih tobože uvijek podupire. Upriličilo
se i demonstracijali i po gradskih ulicah
i u kazalištu. Prvu ulogu igrali su pri

tom Talijani Istre, koje se je slavilo kano
mučenici »hrvatskoga nasiljac« u Istri.

Nu, na žalost naših Talijana, Istra
nije bila kod te komedije zastupana kako
se je očekivalo. U svemu prisustvovalo je
toj komediji 24 načelnika. Od tih valja
izuzeti načelnika obćine Sv. Vičenti i grada
Rovinja, jer je ovaj sada bez načelnika.

Obćinu Osor zastupao je najveći ži-
vući talijanski povjestačar Fr. Salata; ob-
ćinu Oprtlj, »Sichib« (jedan između upra-
vitelja; obćinu Karfanar Basilico (obć.
zast.) i obćinu Pomjan glasoviti Gugnaz-
upravitelj. Većina obćina Istre nije bila
zastupana; ova većina prosvjeduje dapače
odlučno proti ovim bezobraznim agitacijam
i proti komedijantom, koji te agitacije osni-
vaju i podržavaju.

Iz Sovinjaka pišu nam 5. t. mj.
Ovdešnji pjevači, košto bijaše jur javljeno
u dišnoj »N. S.« reć bi, da su si uzeli
častnu zadaću izjercati naš miroljubivi puk
iz crkve. — Pitati deće: — »kako?« Da
Vam je samo zaviriti u našu crkvu kada
oni pjevaju; začepio bite usi, zgrozio bite
se i pobjegao iz crkve misleći, da ste u
kakom vелеградskom arsenalu. Tu se pivka,
tu se dreći, tu poteže svatko na svoju
stranu kao za okladu, — rek bi valjovi
uzburkanog mora takme se tko da prij-
tiko da jače udari o bližnji greben. No o
tome bijaše jur govora pa stoga prolazim
na samu stvar. Videći naš gosp. kapelan,
da to našeg velečastnog nimalo ne dira,
stupi na dan Božića poslije velike večer-
ne na oltar zamolvi za oprost i dopust sav
puk i našeg velečastnog. Sa par riječi po-
zove pjevače, da se slože, da se vježbaju
u pjevanju. — Pa što mislite, da je to
bilo gosp. župniku po volji? — A jok!
— Uzavri kao mladci na višnji na sv
glas (u crkvi) reće: »Ne, dunke deo
kantat hrvatski!« (!!!!!) Gosp. kapelan, koji
o tome ni sanjao nije (što se jezika tiče)
odbrusio mu je umirenim glasom ono što
ga je išlo. — Sada tek vidimo »našeg ve-
lečastnog« u podpunoj siloi; sada tek zna-
demo što moža papuča. Neka primu ovo
do znanja takodjer naši viši rekli
smo. Evala Vam gosp. župniče!! Još ovo.
— Nije bilo dosta, da se je izjercalo iz
klupa našeg gosp. Žiganta, onoga, koji je
toliko godina mežnarom bio — našeg
župana i narrogog skrbnika, već se eto
tjora i izjercalo se iz klupe našeg učitelja,
kapelana i miroljubivog orkvenara gosp.
Vitolovića. Pa kakvo se to izvelo? Poslalo
se u klupe starena, koji svojim neprestanim
kašljanem i pljuvanjem prišli gori rećene, da
moradoše ostaviti klupu.

Pa što mislite — po čijem nalogu?
— Ja krivne ako nije to go nalogu one
papučie i veleučene gospode — sovinjskih
kopata.

Učiteljski Glas, list za pouku i in-
terese učiteljstva. U Splitu 15. siječnja
1899 br. 1.

Pod gorjim naslovom izašlo je novi
list — sa bogatim sadržajem — pod uredni-
čtvom g. Iv. Bulića. List izlaziti će svako
15. u mjesecu; a stoji 4 krune na
godinu.

Iskna, glesilo hrv. zem. držutva za
obrt i industriju u Zagrebu. Pod ovim na-
slovom izašlo je dne 10. t. m. novi list,
koji će od sada izlaziti svakog 10. i 25. u
mjesecu na cietom arku uz cietu za neča-
nove na godinu 3 krune.

Nova posijilnica se je zauzimanjem g.
Dr. M. Trinajstića ustrojila u Oprtlju pod
imonom »Oprtljsko društvo za štjednju i
zajmovo, registrirana zadruga na neogra-
ničeno janjenje«. Sjedište je društva u
Livadab. Upraviteljem je izabran gosp.
Anton Matijasić, njegovim zamjenikom g.

Ivan Kmet a odborici gg. Frane Mila-
nović, Anton Godina i Andrija Ruenj.
Društvo će započeti svoj rad u ere
nekoje male stvari i mi mu želimo najbolji
uspjeh.

Listnica uprave.
J. N. u O. Priznajemo ono Vaše 15. 12. 98.
Dugujete za 1898.
M. I. u L. Pristajemo. Dugujete do konca
1898. for. 250.
P. A. u M. Primali poslanih 37 1896. for.
21 i to predplaća for. 9. glasi for. 12, nadalje
poslanih 20/3 1897. for. 20. Namireno za Vas i
brata i za ostale do konca 1897.
P. A. u L. Sa 7. for. 77 1898. namireno za
2 broja za god. 1898.

V. A. u L. kod M. Plaćeno do svrhe 1898.
Nadalje uplatiti su za »Našu Slugu« p. 2
gg.: Z. S. Tar f. 4, B. I. Kastav f. 6, I. dr. I. Trst
f. 6, G. S. Porč f. 3, V. J. Bukavac f. 5, M. I.
Bukavac f. 5, M. F. Bukavac f. 4, C. I. Bukavac
f. 2, M. F. Bukavac f. 2, O. N. Francić f. 2, 250,
H. S. Zbandaj f. 2, G. I. Bukavac f. 10, S. dr.
I. Kastav f. 5, E. I. Kastav f. 250, S. A. Pehlin
f. 5, M. F. Francić f. 2, Z. S. Bukavac f. 1, P.
I. Francić f. 1, J. K. Kastav f. 6, K. A. Trst f.
250, V. J. Dolina f. 5, S. G. Trst f. 5, Trzsko
podporno in bratno društvo f. 10, Citanica Spjlet
f. 5, Z. G. Višnjaj f. 3, Citanica Dubrovnik f.
250, B. A. Beč f. 2, Hrvatska cektupna banka
Zagreb f. 250, O. dr. A. Kik f. 5, J. A. Opatija
Zagreb f. 2, Citanica Karlobag. 125, B. J. Baška f. 2,
Citanica Bežana f. 5, Citanica Novomesto for.
250, Citanica Ljubiana f. 5, G. A. Brgud f. 2,
P. M. Smoljan f. 2, M. M. St. Vincenti f. 2, F.
P. Tat f. 5, J. J. Zemet f. 1, M. A. Mura-Kirly
f. 2, O. P. Pumat f. 2, H. A. J. Berac f. 2, P.
E. Porč f. 250, M. dr. A. Kik f. 5, R. J. Vin-
kocvi f. 225, T. V. Karlova f. 250, B. V. Divča
f. 2, Menotti Flotzer Rieka f. 170, G. V. Beram
f. 30, K. M. Kopar f. 5, C. F. Volosko f. 2, Z.
V. Volosko f. 450, O. V. Rakotole f. 5, Samostan
francjevca Košljun f. 2, K. A. Kik f. 5, T. N.
Cres f. 5, S. dr. A. Rovinj for. 5, »Bratimstvo«
Volosko f. 5, Gospodarska zadruga Opatija f. 10,
T. V. Volosko f. 5, O. J. Pazin f. 250, J. F.
Pitan f. 1, S. O. F. Tkon f. 3, Citanica Zadar f.
225, G. M. Zagreb f. 5, Z. N. Cavle f. 1, P. A.
Rab f. 5, P. P. Rab f. 2, M. G. Otočac 250, M.
dr. A. Senj f. 5, M. A. Rieka 2, P. dr. A. Borš
f. 5, G. dr. J. Gorica f. 10, V. A. Kraljevica f. 1,
M. P. Kraljevica f. 1, S. F. Francić f. 1, K.
J. Bukavac for. 2, Narodni dom Bakar for. 125,
Obrtna zadruga Senj f. 2, C. Lj. Beč f. 5, C. K.
Baška f. 2, O. M. Kik f. 5, Citanica Postojna f. 2,
V. Tat f. 5, J. J. Zemet f. 1, M. A. Mura-Kirly
f. 2, Muno f. 5, M. F. Kopar f. 7, P. J. Altar f. 2,
T. ud. M. Zagreb f. 5, N. J. Mali Lošinj f. 5, C.
J. Karolja f. 5, L. S. P. Tar f. 5, R. F.
J. Karolja f. 170, Citanica Gorica f. 5, M. I.
J. Karolja f. 170, Citanica Pazin f. 2, G. M. Trst f.
Loborik f. 2, S. O. F. Pazar f. 5, D. K.
f. 2, K. A. Tečina f. 250, I. V. Cres f. 5, D. K.
Vardija f. 5, Citanica Cernik-Cavle f. 1, Zema-
ljaki odbor Porč f. 2, R. N. Mali Lošinj f. 2,
M. G. Ilok (Slav) f. 5, J. D. Rieka f. 1, S. P.
Višnjača for. 2, G. I. Dobropole for. 250, R. A.
Mašenica for. 5, M. K. Smednik for. 650, G. A.
Male Mune f. 2. (Sledi.)

Listnica uredništva.
Gosp. dopisnikom: Sv. Lovreč. Ne-
reziće itd. drugi put.
Gosp. N. N. Ono »Izvišće« donieti
ćemo u budućem broju; preporučamo se za bu-
duće; možda će i drugi slediti Vas primjer. —
Zivili!

Javno očitovanje.*)
Već je ovo 7 godina što se gonji pravda
radi polovice moje stene, koju da je nje-
kakva komisija prisudila mojemu bratu To-
netu, a ovaj ju prodao tretjemu. Mene
podpisanoa ne bijaše doma kad se je ko-
misija održavala, niti mi bijaše javljeno,
da će se obitřavati. Znao je pak za ko-
misiju bivši župan i obćinski zastupnik
Frane Matetić. On je sporočio po mojega
brata Toneta s ovimi po prilici besedami:
»Dođji odmah u Zaluku i donesi barilu
vina; doći će komisija, izručiti ćemo ti po-
lovicu stene.«
Zaluka, dne 28. decembra 1898.
Josip Puž Babin kóbr. 30.

*) Za ovo javno očitovanje, kojega pri-
obćenjem se je nešto zakasnilo, neodgovara ured-
ništvo.

Javna zahvala.

Podpisana, teško uveljena obitelj zahvaljuje se najsr-
dačnije svoj rodbini, prijateljima i znancem, koji su dne 12.
t. m. do hladna groba sproveli mrtve ostanke našeg nezabo-
ravnog sina

PETRA,

ili bilo na koji način nastojali ublažiti našu veliku bol i tugu.
Bog jim platio stoku!

Opatija, 12. janara 1899

Obitelj Ježica.

